

Позоришно ПРОЛЕЋЕ

6. ТЕАТАРСКИ ФЕСТИВАЛ

11–17. април 2022.

ПОЗОРИШНО ПРОЛЕЋЕ 2022.

Након једногодишње паузе, два одлагања током пандемије и ишчекивања поправке декоратерских цугова на сцени Шабачког позоришта, фестивал ПОЗОРИШНО ПРОЛЕЋЕ се враћа у Шабац на Велику сцену „Љубиша Јовановић”, у пролеће.

И сада, током финалних припрема организације Фестивала и писања ових уводних речи, када се корак по корак враћамо пуном капацитetu позоришне сале и даље смо опрезни јер смо, као и сва позоришта, и сами били принуђени да отказујемо и одлажемо многа играња представа и нисмо се још увек ослободили тескобе која је део наших живота већ више од две године. Чини се да смо, бавећи се позориштем, више причали о вирусу него о представама.

И део овогодишње поруке Питера Селарса из САД-а поводом Светског дана позоришта неизбежно говори о томе кроз шта смо прошли, али и о томе чега нам у театру недостаје:

„Ми не живимо у двадесетчетврочасовном циклусу вести, већ живимо на kraју времена. Две године пандемије корона вируса су утихнуле људска чула, сузиле људске животе, уништиле везе међу њима и вратиле нас на један необични почетак људског живота. Које семе треба посадити и узгајати у ово време, а које ижцикљао и нападно корење треба затрети, потпуно и за сва времена? Много људи је на ивици. Много се насиља распламсало, нерационално и неочекивано. Нама не треба забава. Нама треба окупљање. Треба да делимо простор и градимо заједнички простор. Простор једнакости и суштинског разумевања, осветљава скривена лепота коју одржава животом суштински однос опасности, спокоја, мудрости, деловања и стрпљења. Позориште је уметничка форма искуства.“

Нека наше ПОЗОРИШНО ПРОЛЕЋЕ, шесто по реду, буде увод у враћање окупљања, осмеха без маски, дружења, загрљаја и радости.

Добродошли на Пролеће, у пролеће, у Шабац, у позориште!

Владимир Василић
директор Шабачког позоришта
и директор фестивала

Овогодишњу селекцију бих, из мноштва позоришних разлога, од којих су неки и дубоко интимни, желео да заклоним под духовни кишобран реплике из једне од фестивалских представа које је написао наш познати драматург, инспирисан Шекспиром, писцем који је у једно друго време, тако сличнио нашем, позориштем покушао да се заштити од стварности: „Да л' је љубав увек од верности јача?“. Пред том репликом глумац не може а да не застане.

Овакав избор представа је мој скромни покушај да одговорим, бар делимично, на ово питање.

Лако је уочљиво да се скоро све представе баве породицом као основном темом, али, зар љубав и верност нису основни постулати и кад је породица у питању.

Да л' је љубав увек од верности јача?

ПОЗОРИШНО ПРОЛЕЋЕ није условљено природним феноменима годишњих доба, него сопственим буђењем, клијањем и бујањем, те се, сходно томе, може догађати у било које доба године, у зависности од околности и разних других условљености.

Велико задовољство ми је причињавало гледање представа из продукције српских позоришта. Целога живота театр ми је био уточиште, а у ово чудно време сам схватио да ми је и заклон и последња одбрана.

Зоран Кајић, селектор

11. април, 20:00

ГЛАВНИ ПРОГРАМ

ВЕЛИКА СЦЕНА „ЉУБИША ЈОВАНОВИЋ“

Српско народно позориште

По делу Вилијама Шекспира

БУРА

„Режираш Буру“, каже пријатељ. „Сјајно. То је комад о праштању“. Ja не одговарам.

„Бура је мој омиљени комад“, каже пријатељица. „To је комад о мудрости и помирењу.“

Ja не одговарам.

Ако Шекспир заиста јесте наш савременик, како тврди Јан Кот, онда он живи са нама у свету у коме мудрост, праштање и помирење не постоје.

Да, режирати Буру, то велико Шекспирово огледало, комад о ономе што јесмо.

Комад о мржњи и освети.

Кокан Младеновић, редитељ

Режија: Кокан Младеновић

Адаптација: Кокан Младеновић и Светислав Јованов

Текст сонгова: Марко Шелић Марчело

Драматурзи:

Светислав Јованов и Николина Ђукановић

Сценски покрет: Андреја Кулешевић

Сценограф: Марија Калабић

Костимограф: Марина Сремац

Композитор: Раде Склопић Рејд

Вокална композиторка: Невена Глибетић Ненси

Сценски говор: др Дејан Средојевић

Асистент редитеља: Марија Ђајић

Асистент драматурга: Мина Петрић

Реализација звучног објекта: Никола Маџура
(део пројекта Из буке у звук)

Сарадник за музичко извођење на виолончелу:

Милица Свирац

Сценске борбе: Ранко Ждрња

Улоге:

Просперо – Радоје Чупић

Аријел – Марко Шелић Марчело

Миранда – Јелена Лончар* /Анђела Пећинар*

Фердинанд – Александар Сараћа*

Стела – Александра Плескоњић

Антонио – Ненад Пећинар

Тринкуло – Милован Филиповић

Калибан – Милан Ковачевић

Гонцало – Југослав Крајнов

Алонзо – Игор Павловић

Себастијан – Душан Вукашиновић

Музичари:

Невена Глибетић Ненси

Раде Склопић Рејд

*Студенти Академије уметности у Новом Саду

Инспицијент: Золтан Бешењи

Суфлер: Снежана Ковачевић

Асистент костимографа: Снежана Хорват

Асистент сценографа: Нада Даниловић

Мајстор светла: Мирослав Чеман

Мајстор тона: Душан Јовановић

Декор, костими и остала сценска опрема израђени су у радионицама Српског народног позоришта.

12. април, 20:00

ГЛАВНИ ПРОГРАМ | ВЕЛИКА СЦЕНА „ЉУБИША ЈОВАНОВИЋ“

Народно позориште „Тоша Јовановић“

Торнтон Вајлдер

НАШ ГРАД

Како бисмо поново остварили контакт са публиком, изабрали смо да испричамо једну ретку причу која тематизује сам феномен живљења и смртности. „Наш град“ Торнтона Вајлдера је редак драмски текст који се бави једноставношћу свакодневног, предвидивог живота. Он нема за циљ да испитује велика људска превирања, већ суптилно испитује грађански морал, перфидност људске заједнице, доводи у питање уходане традиције и пита се - где нам промиче смисао? Да ли је живот само испуњавање форми и конвенција или је могуће производити смисао и доживљавати га? Ова прича изражава цикличност животног тока, па тако не третира само појединце из прошlostи, већ улази у дијалог и са савременим људима. Са акцентом на теме свакодневног живљења, умирања, борбе за еманципацију, брака - ова представа је позив на путовање кроз време и простор. Шанса да се, уз мало гледаочевог пристанка на фантастику, домашта припадање целом, великом свету - у оваквом тренутку који нас је цивилизацијски затекао и покренуо да се питамо - а када смо заправо кренули?

Миа Кнежевић, редитељка

Превод и адаптација: Ђорђе Петровић
Режија: Миа Кнежевић
Сценографија: Даниела Димитровска
Костимографија: Селена Младеновић
Асистент костимографа: Валентина Шаламон Венцел
Композитор: Бранко Чиновић
Сценски покрет: Денеш Дебреи
Фотографија: Мила Пејић

Улоге:
Доктор Гибс - Јован Торачки
Госпођа Гибс - Наташа Илин
Џорџ Гибс - Милан Колак
Ребека Гибс, Госпођа Соамс, Госпођа Веб
- Наташа Луковић
Господин Веб - Мирко Пантелић
Емили Веб - Миа Радовановић, к. г.
Воли Веб, Џо и Сај Кровел - Милош Војновић, к. г.
Сајмон Стимсон - Дејан Карлечик
Хауви Њусам, Бил Ворен - Стефан Јуанин

Инспирацијенткиња: Сања Никић
Суфлерка: Ивана Титин

Захваљујемо се Владимиру Живину на помоћи у припреми представе.

13. април, 20:00

ГЛАВНИ ПРОГРАМ

ВЕЛИКА СЦЕНА „ЉУБИША ЈОВАНОВИЋ“

Новосадско позориште / Újvidéki Színház

Лав Николајевич Толстој

АНА КАРЕЊИНА

„У љубави нема више и мање.“

Ана је ћоштена, Ана је добра мајка, добра супуѓа. Ана је заљубљена. Али не у свој мужа. Ана највише воли две ствари и за њих даје живот – за љубавника и сина. Ана зна да једно искључује друго...

Воз је кренуо из Санкт Петербурга и све већом брзином јури ка станици.

***

Ана Карењина је један одличан кључ да причамо о нама. Последњих година, рецимо, ми на Балкану смо се толико трудили да постанемо део неких глобалних прича, неке мреже, асоцијације, а премало смо причали о нама. Премало смо причали о појединцу. Некако мислим да већ годинама, деценијама на Балкану чекамо неке асоцијације, а заправо људски живот тече, пролази. Ана Карењина је тачно сада тај кључ. То је заправо једна жена – није важно да ли је жена или мушкарац – један човек који хоће да буде срећан. И заправо, Ана Карењина је била та врата која отворамо и бавимо се тиме шта заправо значи љубав, колико је човек спреман на жртве, колико је спреман да победи себе, своје страхове, да би пронашао смисао свог постојања. У том смислу мислим да ће Ана Карењина у нашој представи бити један сложен систем, јер унутра, све ове остale ликове – Карењин, Вронски, Левин, Кити – свако од њих има неку своју причу, једну борбу, тако да ова представа показује да црно никад није до краја црно, бело никад није до краја бело, да заправо има пуно нијанси унутра и да је заправо то наш живот.

Дејан Пројковски, редитељ

Редитељ: Дејан Пројковски, к. г.
Сарадник редитеља: Атила Клинче, к. г.
Кореограф: Олга Панга, к. г.
Музика: Горан Трајкоски, к. г.
Сценограф: Валентин Светозарев, к. г.
Костимограф: Марија Пупучевска, к. г.
Асистент редитеља: Лехел Шолтиш
Асистент кореографа: Вики Динева, к. г.
Дизајн плаката: Сергеј Светозарев, к. г.

Улоге:

Ана Карењина – Марта Береш, к. г./Тимеа Филеп, к. г.
Алексеј Карењин – Атила Немет
Алексеј Вронски – Арпад Месарош
Степан Облонски – Золтан Ширмер
Дарја Доли Облонска – Јудит Ласло
Константин Дмитрич Љевин – Гabor Понго
Катерина Кити Александровна –
Бланка Диенеш, к. г./Дина Дедовић Томић, к. г.
Бетси Тверска – Агота Ференц
Серпуховски – Роберт Ожвар
Лидија Ивановна – Ливија Банка
Агађа – Терезија Фигура
Серђоја – Мартин Бохочки, к. г./Адам Баји, к. г.

И остали:

Фани Дупак (с. а.), Леа Грешак (с. а.),
Анабела Ходик (с. а.), Даниел Хуста,
Чаба Кемивш (с. а.), Викторија Рајкович (с. а.),
Лехел Шолтиш, Регина Сабо (с. а.),
Бенце Салаи, Бењамин Варга (с. а.)

Остала деца:

Дора Репшток, Анђела Пашћан,
Чила Туро, Теофил Тркуља

ПРЕДСТАВА СЕ НЕ ПРЕПОРУЧУЈЕ МЛАДИМА ОД 18
ГОДИНА!

14. април, 20:00

ГЛАВНИ ПРОГРАМ | ВЕЛИКА СЦЕНА „ЉУБИША ЈОВАНОВИЋ“

Атеље 212

Ведрана Рудан

ДАБОГДА ТЕ МАЈКА РОДИЛА

Драматизација овог романа, на сцену доноси причу о односу жене у зрелим годинама и њене мајке коју је сместила у старачки дом. Однос мајке и ћерке је слојевито проткан најразличитијим емоцијама, питањима и осећањима кривице и кајања, а опет жељом да се ослободи терета. Ћерка се све време пита шта је тај однос и где су границе љубави и толеранције. У фокус се поставља питање жене као жртве породичног насиља, сексуалног насиља, а потом њене потребе да се трауматског места ослободи или се у њему задржи што дуже. Дабогда те мајка родила у драматизацији Мандић Ригонат представља пачворк женских исповести, дилема и вапаја да се ослободе свог сталног и непромењивог друштвеног оквира.

Драматизација и режија: Татјана Мандић Ригонат

Драматург: Димитрије Коканов

Лекторка: Љиљана Мркић Поповић

Сценографкиња: Весна Поповић

Костимограф: Стефан Савковић

Композиторка: Ирена Поповић

Асистент композиторке: Никола Драговић

Сценски покрет: Игор Коруга

Видео пројекције: Јелена Тврдишић/Весна Поповић

Организатори: Јелена Фатић/Лазар Ненадић

Улоге:

Мајка - Светлана Бојковић

Ћерка - Марта Береш

Анђео (Мала) - Јована Стојиљковић

Депресија - Дара Џокић

Глауком - Бранка Шелић

Главна - Исидора Минић

Рођена - Драгана Ђукић

Жеља - Софија Јуричан

Госпођа - Љиљана Стјепановић/Горица Поповић

Отац - Ненад Ђирић

Хор старица Фелибита:

Јелена Слепчевић

Олга Брајић

Мирјана Цветковић

Злата Никлес

Јелица Дедовић

Љиљана Адамовић

Дубравка Бановић

Мирјана Вранковић

Србијанка Стефановић

Инспирационкиња:

Јована Поповић/Марина Вујевић

Суфлерка: Анка Милић

Фото: Бошко Ђорђевић

15. април, 20:00

ГЛАВНИ ПРОГРАМ

ВЕЛИКА СЦЕНА „ЉУБИША ЈОВАНОВИЋ“

Београдско драмско позориште

Милан Рамшак Марковић

ЦЕМЕНТ БЕОГРАД

Инспирисано драмом Хајнера Милера

После представа у Загребачком казалишту младих и СНГ Драма у Љубљани, редитељ Себастијан Хорват у Београдском драмском позоришту завршава годину „Цемента“ Хајнера Милера. Милеров „Цемент“ је текст у превирању: почевши од самог револуционарног времена које третира, преко борбе између еманципаторних тежњи његових ликова и њихове укотвљености у традиционалне породичне односе из којих су израсли, па до љубавног односа главних ликова. Даše и Глеба Чумалова, кроз који се прелама утицај друштвених околности на најинтимнију раван. Ова наша, трећа, београдска представа инспирисана драмом великог источно немачког драмског писца је базирана на оригиналној драми Хорватовог сталног сарадника Милана Рамшака Марковића у којој се место и време радње премешта у Београд, данас. Однос трауме и сећања, политичке деменце у којој се полако губимо као и конфликт који нам је уписан у тело су неки од мотива које ћемо увести у овај београдски, последњи чин разговора са Хајнером Милером.

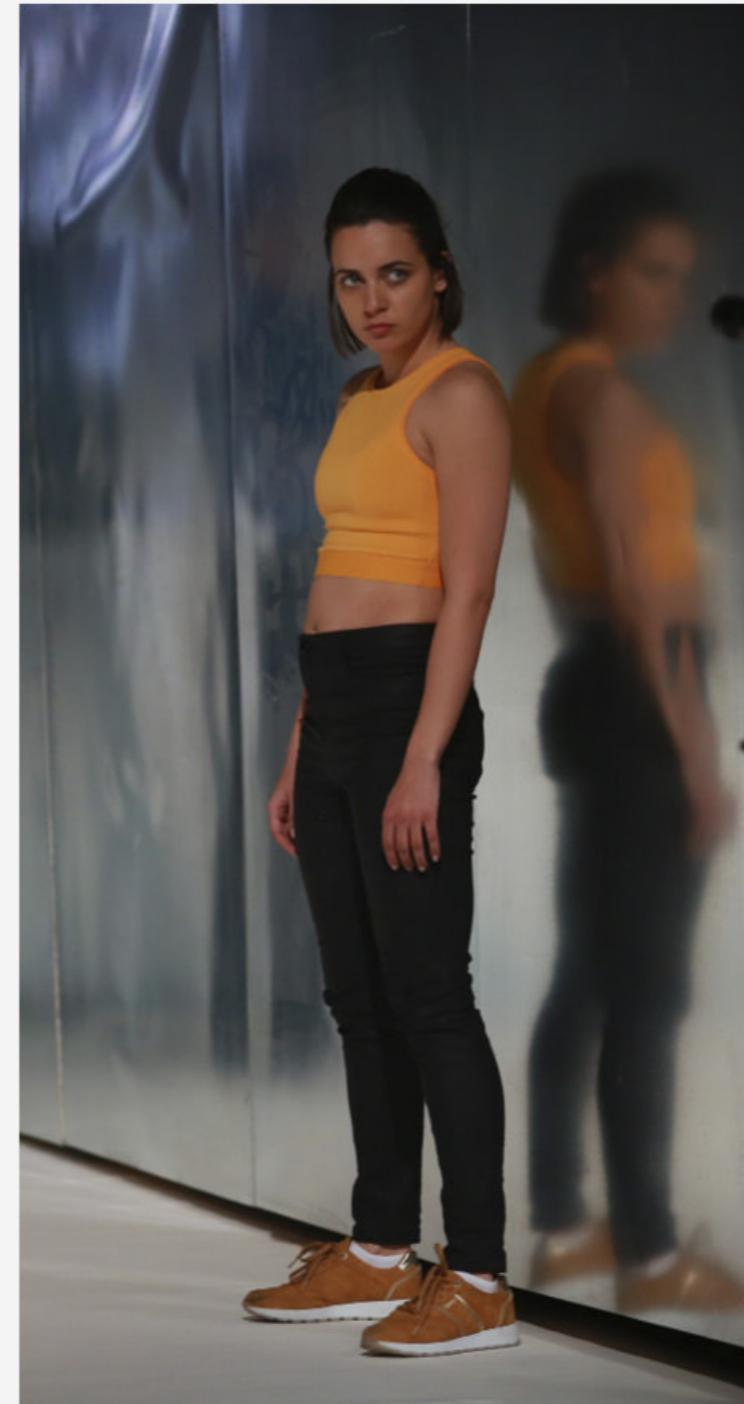

Редитељ: Себастијан Хорват

Драматург: Милан Рамшак Марковић
Сценограф, аутор видеа: Игор Васиљев
Костимограф: Белинда Радуловић
Композитор: Драго Ивануша
Кореографија и сценски покрет: Ана Дубљевић
Дизајн светла: Александар Чавлек
Асистент редитеља: Ива Олујић
Лектор: др Љиљана Мркић Поповић
Организатор: Бојана Мишић Дрнда
Испицијент и суплер: Јована Матић
Асистент организатора: Дијана Лауш

Играју:

Соња – Милена Зупанчич
Милош – Миодраг Мики Крстовић
Бојана Стојковић
Милан Зарић
Иван Заблаћански
Исидора Симијоновић
Марија Пикић
Недим Незировић

16. април, 20:00

ГЛАВНИ ПРОГРАМ

ВЕЛИКА СЦЕНА „ЉУБИША ЈОВАНОВИЋ“

Краљевачко позориште и Шабачко позориште

Бобан Скерлић и Милене Деполо

ТРПЕЛЕ

„Трпеле“ је комад који се бави судбинама жена које су убили своје злостављаче. Настало је на основу аутентичних исповести затвореница које су трпеле брутално насиље. Њихови покушаји да пронађу спас у институцијама система, породици, међу пријатељима, колегама и суседима наилазили су на зид одбијања. Други пол је вековима осуђен на трпно стање док је сила - мистични темељ ауторитета слепа за патњу потчињених. Затворени кругови системског насиља имплодирају и у овом тренутку, тражећи Нови, праведнији свет са више светлости, милости и љубави.

Александра Ковачевић, редитељка

Режија Александра Ковачевић
Сценограф: Владан Славковић
Костимограф: Станислава Јамушаков
Композитор: Предраг Милановић
Сценски покрет: Дамјан Кецојевић
Дизајн светла: Радомир Стаменковић
Сарадник на пројекту:
Биљана Славковић, психотерапеуткиња

Улоге:

Јагода - Јасминка Хоџић/Биљана Костантиновић
Дуња - Александра Ристић
Малина - Горица Динуловић
Неранџа - Соња Милојевић
Вишња - Биљана Талић
Грозда - Деана Костић
Купина - Светлана Миленковић

Инспиријент и суфлер: Зорица Стевановић
Технички руководилац: Радивоје Костадиновић
Столарски радови: Боривоје Чејвановић
Браварски радови: Михаило Брезина
Мајstor тона: Коста Павловић
Мајstor светла: Миодраг Поповић
Електричар: Лука Поповић
Шминкер-власуљар: Гордана Баровић
Кројачки радови: Драгица Вујковић
Гардероба: Данијела Драгојевић, Биљана Костадиновић
Реквизита: Мирјана Незири
Декоратори: Иван Јовановић и Немања Ристановић

17. април, 20:00

УЧАСТ НАГРАЂЕНИХ | ВЕЛИКА СЦЕНА „ЉУБИША ЂОВАНОВИЋ“

Шабачко позориште

Хенрик Ибсен

КАД СЕ МИ МРТВИ ПРОБУДИМО

„Кад се мртви пробудимо“ је последња драма великог норвешког драматичара Хенрика Ибсена и свакако његово дело које прави највећи искорак ка симболизму и, у том тренутку, надолазећим трендовима симболистичке и експресионистичке драме. У беспуђу, више егзистенцијалном него спацијалном, једног норвешког фјорда Ибсен поставља своје ликове, уклете душе, које су давно изгубиле и свој пут и једне друге. Неочекивани сусрет на овом месту не носи са собом обећање наде већ још болније омогућава суочење са промашеношћу живота. Као што арктички лед никада не може да процвета тако ни животи главних јунака ове Ибсенове драме не могу да се регенеришу. Милост коју су добили од судбине, или Бога, јесте да се сретну и заједно напусте овај свет. „долину суза“ у којој нису успели да остваре своје љубави, чежње, наде и снове о срећи. „Кад се мртви пробудимо“ је мелодрама без срећног краја, али је takoђе дубоко, поетско упозорење које нам шаље Хенрик Ибсен - да се живот мора живети аутентично, да човек има шансу за љубав и срећу али да оне ипак нису бескрајне, и да се морају искористити на време, и takoђе да императиви каријере и славе не могу да замене и надокнаде интимну срећу.

Стеван Бодрожа, редитељ

Режија: Стеван Бодрожа
Сценографија: Весна Поповић
Костимографија: Селена Младеновић
Дизајн светла: Радомир Стаменковић

Улоге:
Арнолд Рубек, вајар – Владимир Милојевић
Маја Рубек, његова жена – Соња Милојевић
Управник бање – Владимир Василић
Велепоседник, Улфхејм – Љубиша Баровић
Дама на пропутовању, Ирене – Анета Томашевић
Милосрдна сестра – Александра Ристић

Инспицијент: Мирјана Божанић
Суфлер: Зорица Стевановић

Технички руководилац: Радivoј Костадиновић
Столарски радови: Боривој Чејвановић
Браварски радови: Михаило Брезина
Мајстор тона: Коста Павловић
Мајстор светла: Миодраг Поповић
Електричар: Лука Поповић
Шминкер - власуљар: Гордана Баровић
Кројачки радови:
Драгица Вујковић, Златомир Ненадовић
Гардероба:
Данијела Драгојевић, Биљана Костадиновић
Реквизита: Мирјана Незири
Декоратори: Иван Јовановић и Немања Ристановић

12. април, 13:00

ПРАТЕЋИ ПРОГРАМ | ГАЛЕРИЈА „ВЛАДИСЛАВ ЛАЛИЦКИ“

Разговарала и приредила Драгана Бошковић

АЛЕКСАНДАР ЂОРЂЕВИЋ УВЕК ИСПОЧЕТКА

Издавач:
РТС Издаваштво

Александар Ђорђевић је дипломирао позоришну режију, на првој класи Хуга Клајна. Девет сезона је био стални редитељ Народног позоришта у Нишу, а од 1991. до 1997. године је, у Народном позоришту „Љубиша Јовановић“ у Шапцу режирао тринаест представа. Многе од њих награђене су значајним фестивалским наградама.

У монографији о Аци, о својој лепој сарадњи са Ацом, писали су и прваци Шабачког позоришта, Анета Томашевић, Иван Томашевић, Зоран Кајић и Љубиша Баровић.

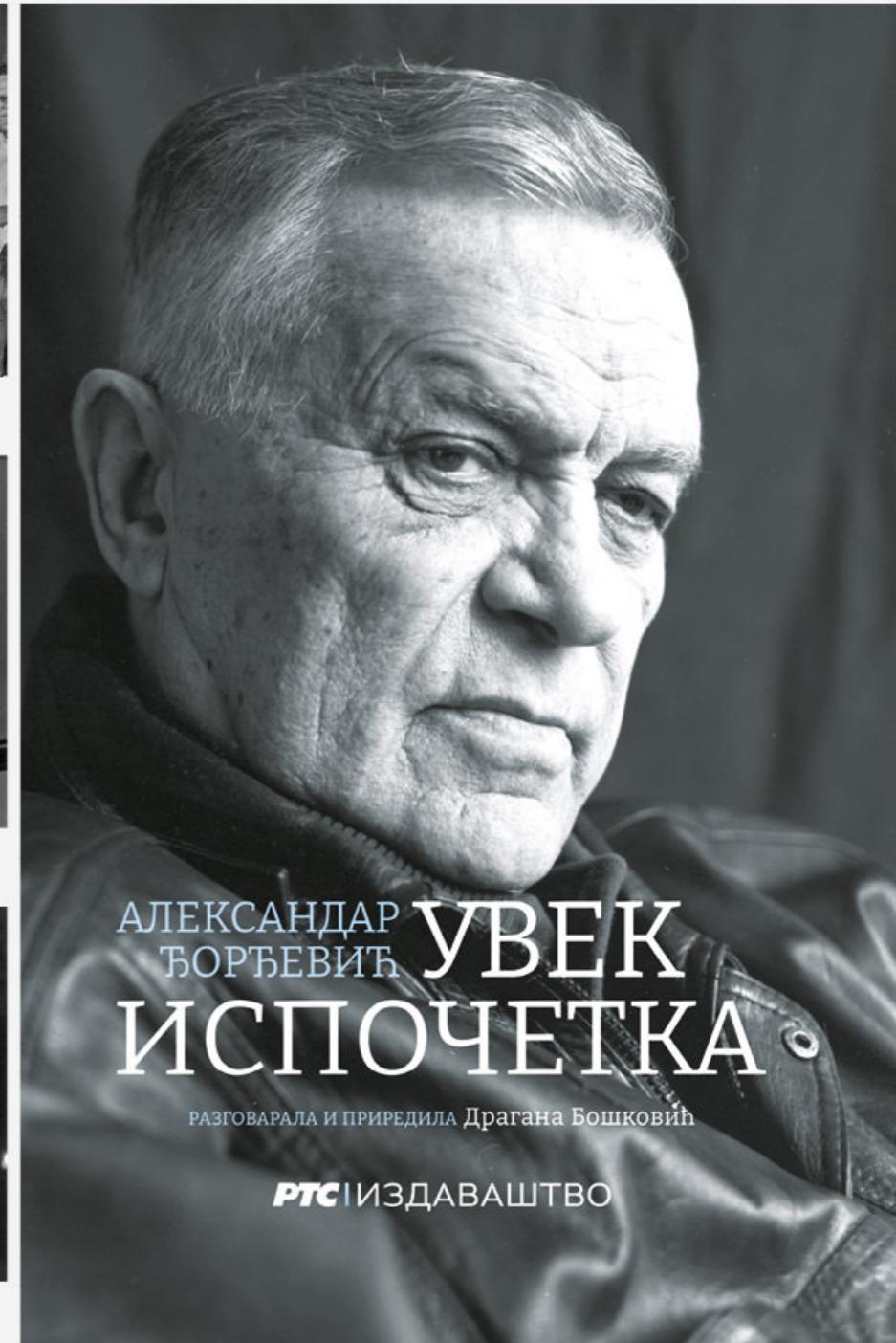
ДОДЕЛА НАГРАДА
Златица Поповић и Александар Ђорђевић

МАЧКА НА УСИЈАНОМ ЛИМЕНОМ КРОВУ (1994)
Зорица Лазић и Иван Томашевић

БАНОВИЋ СТРАХИЋА (1993)
Анета Томашевић

15. април, 13:00

ПРАЋЕЋИ ПРОГРАМ

ГАЛЕРИЈА „ВЛАДИСЛАВ ЛАЛИЦКИ“

Оливера Милошевић
Монографија

НИКИТА МИЛИВОЈЕВИЋ ЈА ОВДЕ СИЛАЗИМ

Издавачи:
Академија уметности Нови Сад, Позоришни музеј Војводине, Итака арт центар- Инђија

Књига је написана у форми дијалога са редитељем и педагогом Никитом Миливојевићем, једним од наших најзначајнијих позоришних уметника. Проткан је фином, професионалном и пријатељском близкошћу која траје више од три деценије. За то време Никита је постао вансеријски редитељ, а ауторка књиге добар познавалац његових режија и позоришног ангажмана код нас и у иностранству.

Осим о животу и каријери једног изузетног уметника ова књига је и својеврсна слика позоришта и друштва у једном бурном времену.

Књига је богато илустрована фотографијама из изузетног животног и позоришног опуса истакнутог уметника.

ГЕНЕРАЛНИ ПОКРОВИТЕЉИ

Град Шабац

Република Србија

Министарство културе и информисања

УМЕТНИЧКИ САВЕТ ФЕСТИВАЛА

Душан Ковачевић, председник

Мира Бањац, Драгана Бошковић, Војислав Воја Брајовић, Никита Миливојевић,
Небојша Брадић, Светислав Басара, Светислав Јованов и Миливоје Млађеновић, чланови.

ЖИРИ

Зијах Соколовић, глумац, писац, редитељ и педагог

Слађана Килибарда, редитељка

Иrfan Mensur, глумац, редитељ и педагог

НОВИНАРСКИ ЖИРИ

Гордана Мањенчић

Вукица Стругар

Наташа Гвозденовић

НАГРАДЕ

Награда за најбољу представу у целини

Награда за најбољу режију

Награда „Љубиша Јовановић“ за најбољу мушки улогу

Награда за најбољу женску улогу

Три награде за елементе представе који се посебно издвајају

Награда „Залог за будућност“ за младе уметнике, коју додељује новинарски жири

ОКРУГЛИ СТО КРИТИКЕ

Након сваке представе у званичној конкуренцији, у Галерији „Владислав Лалички“, биће одржан Округли сто.

Модераторка је театролошкиња и критичарка **Драгана Бошковић**.

МЕДИЈСКИ ПОКРОВИТЕЉИ

RTV
Šabac

ПОДРИНСКЕ

DC
TELEVIZIJA
ДИВЕ ПОДРИЊА

Brana's
DIVINE WORLD

НОСИ
УРОЗОРІШТЕ

ПРИЈАТЕЉИ ФЕСТИВАЛА

HOTEL SLOBODA
****
Šabac

Restoran Divine

Estrada
Restoran

Шабачко позориште

Карађорђева 22
15000 Шабац
www.sabackopozoriste.rs

